

PAPA FRANJO

Izvanredna biskupska sinoda o obitelji

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 10. prosinca 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Završili smo ciklus kateheza o Crkvi. Zahvaljujemo Gospodinu koji nam je dao ostvariti taj hod ponovno otkrivajući ljepotu i odgovornost pripadnosti Crkvi.

Sada započinjemo novu etapu, novi ciklus, a tema će biti obitelj; ta se tema uklapa u ovo razdoblje između dviju sinoda posvećenih toj tako važnoj stvarnosti. Zato prije nego započnem taj ciklus posvećen različitim aspektima obiteljskog života, danas želim ponovno krenuti upravo od sinode održane u listopadu ove godine, koja je imala za temu: "Pastoralni izazovi vezani uz obitelj u kontekstu nove evangelizacije". Važno je podsjetiti na njezin tijek i njezine plodove.

Tijekom sinode, mediji su radili svoj posao – vladalo je veliko očekivanje, velika se pažnja posvetila tome događaju – i zahvaljujemo im jer su o tome čak i opširno izvještavali. Bilo je mnogo, mnogo vijesti! To je bilo moguće zahvaljujući Tiskovnom uredu, koji je svakoga dana održavao brifing. Ali su često viđenja medija bila pomalo u stilu sportskih ili političkih izvješća: govorilo se često o dva tima, za i protiv, konzervativcima i progresistima, i tako dalje. Danas želim govoriti o tome što je bila ta sinoda.

Prije svega sam zatražio od sinodskih otaca da govore otvoreno i hrabro i da ponizno slušaju, da hrabro govore sve ono što im je na srcu. Na sinodi nije bilo prethodne cenzure, već je svatko mogao – štoviše morao – reći ono što

je imao na srcu, ono što je iskreno mislio. "Ali to će izazvati raspravu". Točno, čuli smo kako su apostoli raspravljali. U tekstu se kaže da je nastala žustra rasprava. Apostoli su vikali jedni na druge, jer su tražili Božju volju o poganima, mogu li biti primljeni u Crkvu ili ne. Bilo je to nešto novo. Uvijek kada se traži Božja volja, na nekom sinodskom zasjedanju, postoje različita gledišta i postoji rasprava i u tome nema ništa loše! Ali uvijek pod uvjetom da se to čini s poniznošću i u duhu služenja zboru braće. Prethodna bi cenzura bila loša stvar. Ne, svatko je morao reći ono što je mislio. Nakon početnog izvješća kardinala Erdőa slijedio je prvi dio, temeljni, u kojem su svi oci mogli govoriti i svi su slušali. I taj je stav slušanja kojeg su imali oci bio poučan. Bili su to trenuci velike slobode, u kojima je svatko izložio svoju misao s parezijom i povjerenjem. Interventi su se bazirali na "radnom instrumentu", koji je plod prethodnih savjetovanja čitave Crkve. I tu moramo zahvaliti Državnom tajništvu za veliki posao koji je obavilo kako prije tako i tijekom sinode. Bili su doista izvrsni.

Ni u jednom istupu nije se dovodilo u pitanje temeljne istine sakramenta ženidbe, to jest: nerazrješivost, jedinstvo, vjernost i otvorenost životu (usp. Drugi vatikanski koncil, *Gaudium et spes*, 48; Zakonik kanonskog prava, 1055-1056). U to se nije diralo.

Svi su interventi sabrani i tako se došlo do drugog dijela, to jest nacрта dokumenta koji se zove *Izvješće nakon rasprave*. I to je izvješće izložio kardinal Erdő. Podijeljeno je

na tri dijela: oslušivanje konteksta i izazovi obitelji; pogled čvrsto upravljen u Krista i evanđelje obitelji; suočavanje s pastoralnim perspektivama.

Na temelju toga prvog prijedloga sinteze odvijala se rasprava u skupinama, koja je predstavljala treći dio. Skupine su, kao i uvijek bile podijeljene po jezicima, jer je bolje tako, lakše se komunicira: jezici su bili talijanski, engleski, španjolski i francuski. Svaka skupina je na kraju svoga rada predstavila svoje izvješće, a sva su izvješća skupina odmah objavljena. Sve se davalo u javnost radi transparentnosti, kako bi se znalo ono što se događalo.

Tada je – a to je četvrti dio – jedno povjerenstvo ocjenjivalo sve prijedloge koji su proizašli iz jezičnih skupina i napravljeno je Završno izvješće, koje je zadržalo prethodnu shemu – oslušivanje stvarnosti, pogled na evanđelje i pastoralni rad – ali se u tekst pokušalo uklopiti plodove rasprava u skupinama. Kao i uvijek, odobrena je također Završna poruka sinode, koja je bila kraća i namijenjena širim slojevima za razliku od Izvješća.

To je bio tijek sinode. Neki bi me od vas mogli pitati: "Jesu li se oci svađali?". Ne znam jesu li se svađali, ali da je bilo povišenih tonova u to nema sumnje. I to je sloboda, to je upravo sloboda koja je u Crkvi. Sve se događalo "cum Petro et sub Petro", to jest u Papinoj prisutnosti, koji je jamstvo za sve slobode i povjerenja, i jamstvo

pravovjernosti. I na kraju sam svojim interventom iznio sažeti prikaz sinodskog iskustva.

Dakle, postoje tri službena dokumenta koji su plodovi sinode: Završna poruka, Završno izvješće i završni Papin govor. Nema drugih.

Završno izvješće, koje je bilo vrhunac cjelokupnog razmišljanja biskupijâ do toga trenutka, jučer je objavljeno i poslano biskupskim konferencijama, koje će o njemu raspravljati u pogledu iduće sinode, one redovne, u listopadu 2015. Kažem da je jučer objavljeno – objavljeno je ono već i ranije – ali jučer je objavljeno s pitanjima upućenim biskupskim konferencijama i tako postaje upravo Lineamenta iduće sinode.

Moramo znati da Sinoda nije parlament, dođe predstavnik ove Crkve, ove Crkve, ove Crkve... Ne, ona nije to. Na nju dolaze predstavnici, to da, ali struktura nije parlamentarna, već je potpuno drukčija. Sinoda je zaštićeni prostor da bi Duh Sveti mogao djelovati; to nije bio sukob stranaka, kao u parlamentu gdje je to dopušteno, već je sučeljavanje mišljenja među biskupima, koje je uslijedilo nakon dugog rada na pripremi i koji će se sada nastaviti u jednom drugom radu, za dobro obitelji, Crkve i društva. To je proces, to je redovni sinodski hod. Sada se taj Relatio vraća u partikularne Crkve i tako se u njima nastavlja rad molitve, razmišljanja i bratske rasprave u cilju pripreme iduće sinode. To je biskupska sinoda. Povjerimo je zaštititi

Djevice naše Majke. Neka nam ona pomogne slijediti Božju volju donoseći pastoralne odluke koje će više i bolje pomoći obitelji. Molim vas da taj sinodski hod do iduće sinode pratite molitvom. Neka nas Gospodin prosvijetli, neka nam pomogne ići prema zrelosti onoga što, kao sinoda, moramo reći svim Crkvama. A tu su važne vaše molitve.